

מסופר על ר' אל'ה לופיאן שהלך בכפר חסידים לכיוון הישיבה וראה שני פועלים עובדים בזיפות הכביש, אחד מהם היה תימני חרדי עולה חדש, ואחד חילוני. שאל את החילוני: מה אתה עושה? וענה: כסף! אני עובד ומרוויח כסף. שאל את התימני, וענה: אני עושה חסד, מזפת את הכביש כדי שאנשים לא יתקלו באבנים. ר' אל'ה התפעל מאד מהתשובה, הגיע לישיבה, דפק על הבימה ואמר: אדם יכול לעשות מעשה שמביא לחיי שעה ויכול לעשות מעשה שמביאו לחיי העולם הבא. מכל מעשה אפשר לעשות חסד ואפשר להפסיד חסד.